

vil søge at bortforpagte den, det vil være heldigst for Staten at sælge. Under Lovforslagets første Behandling omtalte jeg, og det er for øvrigt nævnt for nylig, at Bygningerne er i høj Grad forfaldne og trænger til en stor Restaurering, som, i alt Fald hvis Staten skal foretage den, vil blive ret bekostelig. Dersom Laksegaarden bortforpagtes, vil der da ske meget af to: Enten maa Staten for at kunne bortforpagte den restaurere Bygningerne noget, eller, hvis der muligvis kunde findes en Forpagter, som vil tage imod dem, som de er, vil de blive endnu daarligere, og der vil komme det Tidspunkt, hvor det er nødvendigt at bygge, hvad enten der skal bortforpagtes paa ny eller sælges, og det vil blive til stor Skade for Staten. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Landbrugsminister at tage dette Forhold under alvorlig Overvejelse, og jeg føler mig forvisset om, at naar han gør det, vil han komme til det Resultat, at det vil være rigtigst at afhænde Fiskegaarden, idet Staten, som af Ordføreren (Mortensen) nævnt, forbeholder sig alt med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt der senere skal oprettes Fiskerianstalter af nogen Art der.

Alfred Christensen: Det er saa heldigt, at der ved denne Behandling af Lovforslaget kun er Tvist om, hvorvidt Laksens og Ørredens Fredningstid skal være 14 Dage længere eller ej. Ser vi Sagen fra et naturvidenskabeligt Standpunkt og et Fiskefredningsstandpunkt, kan der ingen Tvivl være om, at Fisken skulde ikke have 2 Maaneders, men baade 3 og 4 Maaneders Fredning. I Norge, i Sverige og i Skotland er der endnu længere Fredningstid. Det vilde kun være godt for Fiskene. Men foruden Hensyn til Fiskene har vi Hensyn at tage til Fiskerne og til en ensartet Lovgivning over det hele, saa at vi kan kontrolere, at den Lov, vi giver, kan overholdes og bliver overholdt. Det er sikkert nok, at der er Folk derovre, der har Interesse af en lang Fredningstid, og det er Højlænderne, som vi kalder dem i Udvalget, men lige saa sikkert er det, at hvis den lange Fredningstid vedtoges, maatte vi arbejde paa at faa den samme Fredningstid indsat i den almindelige Ferskvandsfiskerilovgivning og i den al-

mindelige Saltvandsfiskerilovgivning. Begge Dele vilde støde paa fuldstændig berettigede og uovervindelige Hindringer, saa at hvis vi for Randers Fjord vedtog disse 14 Dages længere Fredningstid, som Højlænderne ved Gudenaå ønsker, vilde vi vedtage noget, der alene blev gældende for denne Egn, og derfor maa vi uden at ville gaa de kære Herrer for nær stryge de 14 Dage og bede de ærede Højlændere ofre dette paa Fædrelandets Alter. Det bliver heller ikke saa svært for dem, thi der er ingen Tvivl om, at en 2 Maaneders effektiv Fredning er meget mere værd end 2½ Maanedes Fredningstid, som omgaaes paa den ene og den anden Maade, og som vænner en Del af Befolkningen — om ikke Lodsejeren selv, saa sikkert hans Søn eller Fætterson — til at omgaa den, hvad de paagældende vil have meget vanskeligt ved at vænne sig af med. Hvis vi derimod holder paa en Fredningstid af 2 Maaneders, November og December, og som det er foreslaaet i det nedsatte Fiskeriudvalg, gennemfører den enslydende for Ferskvandsfiskeriloven og Saltvandsfiskeriloven, har vi 2 Maaneders, hvor der her i Danmark ikke blot ikke maa fanges, men heller ikke sælges en Ørred eller en Laks, og dette sidste er det vigtigste. Naar Ørreden eller Laksen ikke kan sælges, ikke kan gøres i Penge, bliver den heller ikke fanget. Derfor skal jeg uden Betænkelighed opfordre de ærede Medlemmer her i Salen, der ikke har dannet sig nogen Mening om dette Spørgsmaal, men staar tvivlende, til at stemme med Flertallet i Udvalget for den ensartede 2 Maaneders Fredningstid, som vil blive gennemført i de andre Fiskerilove.

De andre Ændringsforslag er blevet udførligt omtalt af den ærede Ordfører (Mortensen), og jeg kan slutte mig til hans Udtalelser. Dog vil jeg knytte en Bemærkning til det af Udvalget stillede Ændringsforslag under Nr. 2 om, at Ugefredningen ikke gælder for Fiskeri med Ruser efter ufredet Fisk. Det er jeg gaaet med til, fordi Kontrollen mente, man kunde forsvare det. Hvis jeg der ikke har det samme Lokalkendskab som Kontrollen, og som de ærede Repræsentanter paa Egnen har, skulde dømme ud